KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2015/514

av den 18 december 2014

om den information som de behöriga myndigheterna ska lämna till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i enlighet med artikel 67.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 ([1]), särskilt artikel 67.5, och

av följande skäl:

(1) Det är nödvändigt att närmare ange innehållet i den information som de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna varje kvartal ska överlämna till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) i enlighet med artikel 67.3 i direktiv 2011/61/EU för att göra det möjligt för Esma att utvärdera hur marknadsföringspasset för EU-baserade AIF-förvaltare som förvaltar eller marknadsför EU-baserade AIF-finder fungerar i unionen, verksamhetsvillkor för AIF-fonder och deras förvaltare och den potentiella effekten av en utvidgning av marknadsföringspasset.

(2) Det är viktigt att säkerställa att informationen från de behöriga myndigheterna är relevant och kapabel att stödja en välgrundad bedömning. Alla behöriga myndigheter bör därför lämna information som möjliggör en enhetlig bedömning i hela unionen, samtidigt som dessa behåller möjligheten att också lämna eventuell ytterligare information som de anser vara till nytta för bedömningen av det övergripande genomförandet av EU-marknadsföringspasset, av de nationella regler som styr privata placeringar, liksom alla potentiella effekter av utvidgningen av marknadsföringspasset till fonder och förvaltare i tredjeländer. För att säkerställa att en enhetlig uppsättning rapporteringskrav är direkt tillämpliga för alla behöriga myndigheter är det nödvändigt att fastställa bestämmelser om vilken information som ska lämnas till Esma i form av en förordning.

(3) För att bedöma användningen av EU:s marknadsföringspass, är det viktigt att samla in kvantitativa uppgifter om AIF-förvaltare och AIF-fonder som använder de marknadsföringspass som föreskrivs i artiklarna 32 och 33 i direktiv 2011/61/EU, uppgifter om de jurisdiktioner där gränsöverskridande verksamhet pågår, samt om typerna av gränsöverskridande verksamhet.

(4) Effektivt samarbete mellan behöriga myndigheter är en viktig aspekt för den övergripande funktionen av EU:s marknadsföringspass. För att bedöma effektiviteten är det nödvändigt att samla in information om samarbetet mellan de behöriga myndigheterna när de utövar sina skyldigheter i enlighet med artiklarna 45 och 50 i direktiv 2011/61/EU. Detta innebär att man bedömer de fall där de olika befogenheterna har uppkommit, åtgärder som har vidtagits, samt effektiviteten i samarbetet när det gäller val av tidpunkter, relevans och detaljnivå.

(5) EU:s marknadsföringspass grundas på de regler för anmälan som föreskrivs i artiklarna 32 och 33 i direktiv 2011/61/EU. De behöriga myndigheterna bör därför lämna information om driften av dessa system, i synnerhet när det gäller tidpunkter, smidighet, kvaliteten på anmäld information och eventuella skillnader som uppstår vid tillämpningen.

(6) För att möjliggöra en objektiv bedömning bör de behöriga myndigheterna vara skyldiga att tillhandahålla information om hur marknadsföringspasset fungerar även ur investerares perspektiv, särskilt i fråga om effekterna på investerarskyddet. De behöriga myndigheterna bör också tillhandahålla information om klagomål som lämnats in av investerare om AIF-förvaltare eller AIF-fonder som är etablerade i andra medlemsstater än den där investeraren har sitt hemvist, förfrågningar från investerare i samband med fördelningen av befogenheter mellan behöriga myndigheter från olika medlemsstater och sådana frågor som uppkommer i samband med marknadsföringsarrangemang.

([1]) EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

(7) Vid bedömningen av hur marknadsföringspasset fungerar måste vederbörlig hänsyn tas till Esmas roll när det gäller att lösa meningsskiljaktigheter mellan behöriga myndigheter när det gäller gränsöverskridande förvaltning eller marknadsföring. De behöriga myndigheterna bör därför lämna synpunkter på behov, tidpunkter, kvalitet och andra frågor som rör Esmas deltagande.

(8) För att utvärdera hur nuvarande nationella ordningar gör det möjligt för icke EU-baserade AIF-förvaltare och icke EU-baserade AIF-fonder att bedriva verksamhet i enskilda medlemsstater, är det nödvändigt att ha full kunskap om de rättsliga ramar som antagits av enskilda medlemsstater, deras särdrag och skillnader i förhållande till de regler som är tillämpliga för EU-baserade AIF-förvaltare och AIF-fonder. Det är också viktigt att samla in kvantitativa uppgifter om antalet icke EU-baserade AIF-fonder som marknadsförs i medlemsstaterna och icke EU-baserade AIF-förvaltare som förvaltar eller marknadsför AIF-fonder i medlemsstaterna. Denna information bör också innehålla uppgifter om verkställighets- och tillsynsåtgärder, samt om ytterligare information som på begäran mottagits från andra icke EU-baserade tillsynsmyndigheter.

(9) Behöriga myndigheter bör meddela information om eventuella samarbetsarrangemang med tillsynsmyndigheter i tredjeländer som inte redan är kända av Esma efter dess deltagande i förhandlingarna om multilaterala samförståndsavtal. För att kunna bedöma hur samarbetsarrangemangen fungerar är det viktigt att samla in information om effektiviteten av sådana samarbetsformer, såsom kvantitativa och kvalitativa uppgifter om användningen av de olika befogenheter som föreskrivs i dessa arrangemang. Detta omfattar även framställningar om information, besök på platsen och informationsutbyte. Samarbetets effektivitet bör utvärderas med avseende på relevans, detaljnivå, tidpunkter och fullständighet vad gäller det bistånd som mottagits.

(10) De behöriga myndigheterna bör ge information om eventuella inslag i det tredjelandssystem som, i praktiken eller rättsligt sett, skapar hinder eller svårigheter för utövandet av tillsyn av den behöriga myndigheten i en medlemsstat eller för det direkta mottagandet av information från enheter utanför EU. Dessutom bör man samla information om klagomål från investerare och åtgärder som vidtagits av de behöriga myndigheterna med anledning av sådana klagomål.

(11) Utvärderingen av samspelet mellan de två system för förvaltning eller marknadsföring av AIF-fonder bör baseras på belägg som återspeglar den allmänna situationen på den inre marknaden, samt på kortsiktiga och långsiktiga bedömningar om utvecklingen på marknaden, inbegripet marknadsstörningar eller snedvridning av konkurrensen som kan uppstå. Bedömningar bör göras på grundval av belägg för huruvida det råder lika villkor mellan medlemsstaterna och enskilda tredjeländer, t.ex. när det gäller regleringsbörda, konkurrensvillkor eller tillsyn. De behöriga myndigheterna bör tillhandahålla konkret information om allmänna eller särskilda frågor som rör enskilda tredjeländer och ange källan till sådana frågor.

(12) När de lämnar in information om marknadsstörningar och snedvridning av konkurrensen som kan uppstå bör de behöriga myndigheterna beakta alla företag för kollektiva investeringar och deras förvaltare. Det är viktigt att fastställa huruvida, och i vilken utsträckning, både EU-baserade AIF-fonder och företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper som inrättats enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ([1]), samt deras förvaltare, kan komma att beröras av införandet av marknadsföringspasset för tredjeländer. Detta är särskilt viktigt med tanke på att definitionen av icke EU-baserade AIF-förvaltare i direktiv 2011/61/EU omfattar alla företag för kollektiva investeringar som är etablerade i tredjeländer, även de som skulle ha omfattats av direktiv 2009/65/EG, om de hade varit etablerade i en medlemsstat. För att kunna bedöma den samlade effekten på marknaden är det nödvändigt att identifiera potentiella konsekvenser för andra mellanhänder inom kapitalförvaltningssektorn, såsom förvaringsinstitut eller tjänsteleverantörer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De behöriga myndigheterna ska i enlighet med artikel 67.3 i direktiv 2011/61/EU lämna följande information till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma):

a) Information om hur EU:s marknadsföringspass fungerar för EU-baserade förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan kallade *AIF-förvaltare*) som förvaltar och/eller marknadsför EU-baserade alternativa investeringsfonder (nedan kallade *AIF-fonder*), i enlighet med vad som anges i artiklarna 2–7.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

b) Information om hur EU-baserade AIF-förvaltares marknadsföring av icke EU-baserade AIF-fonder i medlemsstaterna och icke EU-baserade AIF-förvaltares förvaltning och/eller marknadsföring av AIF-fonder i medlemsstaterna fungerar i enlighet med tillämpliga nationella ordningar, i enlighet med vad som anges i artiklarna 8–13.

c) Information om effekten av de system som avses i leden a och b i denna punkt, i enlighet med vad som anges i artikel 14.

Artikel 2

När det gäller hur marknadsföringspasset har använts ska de behöriga myndigheterna lämna följande information:

a) Antalet auktorisationer som beviljats EU-baserade AIF-förvaltare i enlighet med artikel 7 i direktiv 2011/61/EG.

b) Antalet EU-baserade AIF-förvaltare som marknadsför andelar eller aktier i EU-baserade AIF-fonder i enlighet med artikel 32 i direktiv 2011/61/EU, antalet EU-baserade AIF-fonder och delfonder av AIF-fonder som marknadsförs i enlighet med artikel 32 i direktiv 2011/61/EU, och fördelningen mellan hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten.

c) Antalet EU-baserade AIF-förvaltare som förvaltar EU-baserade AIF-fonder i enlighet med artikel 33 i direktiv 2011/61/EU, antalet EU-baserade AIF-fonder som förvaltas i enlighet med artikel 33 i direktiv 2011/61/EU och fördelningen mellan värdmedlemsstaten och hemmedlemsstaten.

d) Antalet EU-baserade AIF-förvaltare som förvaltar EU-baserade AIF-fonder som är etablerade i andra medlemsstater i enlighet med artikel 33 i direktiv 2011/61/EU genom etablerandet av en filial och antalet EU-baserade AIF-förvaltare som direkt förvaltar EU-baserade AIF-fonder som är etablerade i andra medlemsstater i enlighet med artikel 33 i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 3

När det gäller problem i fråga om effektivt samarbete mellan behöriga myndigheter ska de behöriga myndigheterna lämna följande information:

a) Antalet fall i vilka en behörig myndighet har underrättat den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat om en situation som den som beskrivs i artikel 45.5 i direktiv 2011/61/EU, med angivande av den typ av situation som avses.

b) Antalet fall där en behörig myndighet, efter att ha underrättats i enlighet med artikel 45.5 i direktiv 2011/61/EU av den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, har vidtagit de åtgärder som anges i artikel 45.5 i det direktivet, med angivande av den typ av åtgärder som vidtagits.

c) Antalet fall där en behörig myndighet, efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat, om en situation som den som beskrivs i artikel 45.5 i direktiv 2011/61/EU, har vidtagit de åtgärder som anges i artikel 45.6 i det direktivet, med angivande av den typ av åtgärder som vidtagits.

d) Antalet fall där en behörig myndighet har underrättat den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat om en situation som den som beskrivs i artikel 45.7 i direktiv 2011/61/EU, med angivande av den typ av situation som avses.

e) Antalet fall där en behörig myndighet, efter att ha underrättats i enlighet med artikel 45.7 i direktiv 2011/61/EU av den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, har vidtagit åtgärder i enlighet med artikel 45.7 i det direktivet, med angivande av den typ av åtgärder som vidtagits.

f) Antalet fall där en behörig myndighet, efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat om en situation som den som beskrivs i artikel 45.7 i direktiv 2011/61/EU, har vidtagit de åtgärder som anges i artikel 45.8 i det direktivet, med angivande av den typ av åtgärder som vidtagits.

g) Antalet underrättelser som sänts och som tagits emot i enlighet med artikel 50.5 i direktiv 2011/61/EU, med angivande av de åtgärder som vidtagits till följd av underrättelsen.

h) När det gäller framställningar om bistånd som utfärdats av den behöriga myndigheten ska följande information lämnas:

— Antalet och typen av framställningar.

— Antalet framställningar som avvisats och skälen till avslaget.

— Graden av tillfredsställelse med det bistånd som tagits emot och de svårigheter som uppstått.

— Den genomsnittliga tiden för få ett svar.

i) När det gäller de framställningar om bistånd som den behöriga myndigheten har tagit emot från behöriga myndigheter i andra medlemsstater ska följande information lämnas:

— Antalet och typen av framställningar.

— Antalet framställningar som avvisats och skälen till avslaget.

— Den genomsnittliga tiden för att lämna ett svar.

j) Antalet kontroller på plats eller utredningar som den behöriga myndigheten har genomfört i en annan medlemsstat i enlighet med artikel 54.1 i direktiv 2011/61/EU och antalet framställningar om kontroller på plats eller utredningar i en annan medlemsstat som avslagits.

Artikel 4

När det gäller problem man stött på vad gäller ett effektivt fungerande system för anmälan som föreskrivs i artiklarna 32 och 33 i direktiv 2011/61/EU ska de behöriga myndigheterna lämna följande information:

a) Den genomsnittliga tiden mellan mottagandet av en fullständig anmälan från en AIF-förvaltare och den tidpunkt då den behöriga myndigheten underrättar den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten.

b) Den genomsnittliga tiden för underrättelse till AIF-förvaltaren från den behöriga myndigheten i dess hemmedlemsstat om att den kan bedriva gränsöverskridande verksamhet, beräknad från dagen för överföringen av anmälan till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten.

c) Antalet framställningar om klargöranden från den behöriga myndigheten i värdlandet i samband med anmälan.

d) Antalet tvister som involverar de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten när det gäller anmälningsförfarandet.

Artikel 5

När det gäller frågor om investerarskydd i samband med AIF-fonder som marknadsförs eller förvaltas från en annan medlemsstat samt AIF-fonder som marknadsförs i enlighet med artikel 43 i direktiv 2011/61/EU ska de behöriga myndigheterna lämna följande information:

a) Antalet och typen av klagomål från investerare som riktas till den behöriga myndigheten avseende AIF-fonder som marknadsförs eller förvaltas av en AIF-förvaltare som är etablerad i en annan medlemsstat, de orsaker som åberopats och hur dessa klagomål har lösts.

b) Belägg för bristen på klarhet bland investerare när det gäller fördelningen av tillsynsuppgifter mellan de behöriga myndigheterna i hem- och värdlandet.

c) Eventuella frågor om hur de arrangemang som vidtagits av AIF-förvaltaren fungerar för marknadsföring av AIF-fonder och de arrangemang som fastställts för att förhindra att andelar eller aktier i AIF-fonden marknadsförs till icke-professionella investerare, enligt kraven i led h i bilaga IV till direktiv 2011/61/EU.

Artikel 6

När det gäller medling genom Esma ska behöriga myndigheter lämna information om graden av tillfredsställelse med medlingen genom Esma i frågor som gäller hur marknadsföringspasset för EU-baserade AIF-förvaltare som förvaltar och/eller marknadsför EU-baserade AIF-fonder.

Artikel 7

När det gäller effektiviteten av insamlingen och utbytet av information vad avser övervakningen av systemrisker ska de behöriga myndigheterna lämna följande information:

a) Antalet fall där den behöriga myndigheten har tagit emot information från en annan behörig myndighet när det gäller övervakningen av systemrisk, med uppgift om:

   — Återkommande information som gjorts tillgänglig i enlighet med artikel 25.2, första meningen i direktiv 2011/61/EU.

   — Viktiga källor till information om bilaterala motpartsrisker som överlämnats i enlighet med den andra meningen i artikel 25.2 i direktiv 2011/61/EU.

   — Ad-hoc information som delas bilateralt i enlighet med artikel 53 i direktiv 2011/61/EU.

b) Antalet fall där den behöriga myndigheten har utbytt information med en annan behörig myndighet vad avser övervakningen av systemrisker, med uppgift om följande:

   — Information som regelbundet rapporteras i enlighet med artikel 25 i direktiv 2011/61/EU.

   — Ad-hoc information som delas bilateralt i enlighet med artikel 53 i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 8

När det gäller EU-baserade AIF-förvaltares marknadsföring av icke EU-baserade AIF-fonder i enlighet med artikel 36.1 i direktiv 2011/61/EU ska de behöriga myndigheterna lämna följande information:

a) De rättsliga bestämmelser enligt vilka marknadsföringen är tillåten, inbegripet en beskrivning av särskilda villkor som är tillämpliga.

b) Antalet EU-baserade AIF-förvaltare som auktoriserats av den behöriga myndigheten för att marknadsföra icke EU-baserade AIF-fonder i dess jurisdiktion i enlighet med artikel 36 i direktiv 2011/61/EU och antalet icke EU-baserade AIF-fonder som marknadsförs.

c) Antalet framställningar om upplysningar som den behöriga myndigheten riktat till EU-baserade AIF-förvaltare i samband med marknadsföringen av icke EU-baserade AIF-fonder.

d) Verkställighets- eller tillsynsåtgärder eller påföljder som ålagts EU-baserade AIF-förvaltare när det gäller marknadsföring av icke EU-baserade AIF-fonder.

Artikel 9

När det gäller icke EU-baserade AIF-förvaltares marknadsföring av AIF-fonder i enlighet med artikel 42.1 i direktiv 2011/61/EU ska de behöriga myndigheterna lämna följande information:

a) De rättsliga bestämmelser enligt vilka marknadsföringen är tillåten, inbegripet en beskrivning av de särskilda villkor som är tillämpliga.

b) Antalet icke EU-baserade AIF-förvaltare som marknadsför AIF-fonder i den behöriga myndighetens jurisdiktion i enlighet med artikel 42.1 i direktiv 2011/61/EU och antalet AIF-fonder som marknadsförs.

c) Antalet framställningar om upplysningar som den behöriga myndigheten riktar till icke EU-baserade AIF-förvaltare i samband med marknadsföringen av AIF-fonder i enlighet med artikel 42.1 i direktiv 2011/61/EU.

d) Verkställighets- eller tillsynsåtgärder eller påföljder som den behöriga myndigheten ålagt icke EU-baserade AIF-förvaltare med avseende på de skyldigheter som anges i artiklarna 22, 23, 24 och 26–30 i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 10

När det gäller icke EU-baserade AIF-förvaltares förvaltning av EU-baserade AIF-fonder i enlighet med tillämpliga nationella ordningar ska de behöriga myndigheterna lämna följande information:

a) De rättsliga bestämmelser enligt vilka en sådan förvaltning är tillåten, inbegripet en beskrivning av de särskilda villkor som är tillämpliga.

b) Antalet icke EU-baserade AIF-förvaltare som förvaltar EU-baserade AIF-fonder i den behöriga myndighetens jurisdiktion och antalet EU-baserade AIF-fonder som förvaltas.

c) Antalet framställningar om upplysningar som den behöriga myndigheten riktat till icke EU-baserade AIF-förvaltare avseende förvaltningen av EU-baserade AIF-fonder.

Artikel 11

När det gäller förekomsten av samt effektiviteten i de samarbetsarrangemang för övervakning av systemrisker mellan den behöriga myndigheten i en medlemsstat och tillsynsmyndigheten i ett tredjeland ska de behöriga myndigheterna lämna följande information:

a) Förekomsten av andra bilaterala samarbetsarrangemang mellan den behöriga myndigheten och tillsynsmyndigheterna i tredjeländer än de som förhandlats fram under överinseende av Esma och de berörda tredjeländerna.

b) När det gäller framställningar om upplysningar eller bistånd som lämnats av den behöriga myndigheten till myndigheterna i ett tredjeland i enlighet med samarbetsarrangemangen ska följande information lämnas:

   — Antalet och typen av framställningar.

   — Antalet framställningar som avvisats och orsakerna till avslaget.

   — Graden av tillfredsställelse med det bistånd som tagits emot, inklusive eventuella problem.

   — Den genomsnittliga tiden för att få ett svar.

c) Antalet besök på plats som den behöriga myndigheten har begärt att en tillsynsmyndighet i ett tredjeland ska utföra för dess räkning i enlighet med samarbetsarrangemangen, samt antalet framställningar om besök på plats som avslagits.

d) Antalet tillfällen när icke begärd information, i enlighet med samarbetsarrangemangen, tagits emot från tillsynsmyndigheten i ett tredjeland avseende följande:

   — Alla kända väsentliga händelser som negativt skulle kunna påverka en enhet som omfattas av tillsyn.

   — Verkställighetsåtgärder, föreskrivande åtgärder eller påföljder, inbegripet återkallande, tillfälligt upphävande eller ändring av relevanta tillstånd eller registrering, som rör eller har anknytning till icke EU-baserade AIF-förvaltare som marknadsför eller förvaltar AIF-fonder i den behöriga myndighetens jurisdiktion.

e) Antalet tillfällen när den behöriga myndigheten har utbytt information med andra behöriga myndigheter som tagits emot från tillsynsmyndigheter i tredjeland i syfte att övervaka systemrisker i enlighet med samarbetsarrangemangen.

Artikel 12

När det gäller frågor om investerarskydd avseende marknadsföring och förvaltning enligt tillämpliga nationella system ska de behöriga myndigheterna lämna följande information:

a) Antal och typ av klagomål som riktats till den behöriga myndigheten från investerare avseende AIF-fonder som marknadsförts inom dess jurisdiktion enligt tillämplig nationell lagstiftning.

b) Verkställighetsåtgärder, föreskrivande åtgärder eller påföljder som den behöriga myndigheten ålagt, inbegripet återkallande, tillfälligt upphävande eller ändring av relevanta tillstånd eller registrering, som rör eller har anknytning till icke EU-baserade AIF-förvaltare som marknadsför eller förvaltar AIF-fonder i dess jurisdiktion eller icke EU-baserade AIF-fonder som marknadsförs inom dess jurisdiktion av EU-baserade AIF-förvaltare.

Artikel 13

När det gäller egenskaperna i ett tredjelands reglerings- och tillsynsramar som kan förhindra ett effektivt utövande av den behöriga myndighetens tillsynsfunktioner ska de behöriga myndigheterna lämna följande information:

a) Problem eller hinder för tillämpningen av de rättsliga och tillsynsmässiga ramar som den behöriga myndigheten stått inför när den utövat tillsynsfunktioner för icke EU-baserade AIF-förvaltare eller icke EU-baserade AIF-fonder.

b) Problem med att få information direkt från icke EU-baserade AIF-förvaltare.

Artikel 14

När det gäller effekterna av de system som avses i artikel 1 a och b ska de behöriga myndigheterna lämna följande information:

a) Belägg för att AIF-förvaltare som varit etablerade inom deras jurisdiktion har flyttat till tredjeländer, med specificering av det totala antalet AIF-fonder och de totala förvaltade tillgångarna per tredjeland och orsakerna till att de har flyttat.

b) Detaljerade upplysningar om eventuella konstaterade eller förväntade störningar på marknaden eller snedvridningar av konkurrensen mellan EU-baserade och icke EU-baserade företag för kollektiva investeringar samt EU-baserade och icke EU-baserade förvaltare av företag för kollektiva investeringar.

c) Belägg för att EU-baserade förvaltare av företag för kollektiva investeringar som är auktoriserade inom deras jurisdiktion har stött på svårigheter eller begränsningar när de ska etablera verksamhet eller marknadsföra företag för kollektiva investeringar som de förvaltar i ett tredjeland, med angivande av det tredjelandet.

d) Belägg för befintliga svårigheter eller begränsningar i tredjeländer som avskräcker EU-baserade förvaltare av företag för kollektiva investeringar som är auktoriserade inom deras jurisdiktion från att fatta beslut om att etablera verksamhet eller marknadsföra företag för kollektiva investeringar som de förvaltar i ett tredjeland, med angivande av det tredjelandet.

e) Information om andra allmänna eller specifika svårigheter som EU-baserade förvaltare av företag för kollektiva investeringar stöter på när de ska etablera verksamhet eller marknadsföra företag för kollektiva investeringar som de förvaltar i ett tredjeland, med angivande av det tredjelandet.

Artikel 15

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2014.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande